

ført, er ikke saa overordentlig meget værd. Jeg tror imidlertid, at paa adskillige Punkter bringer den meget betydelige Fremskridt. Jeg tror, at hvis vi havde haft en Banklov i den Skikkelse, som her er foreslaaet af den højtærede Handelsminister, vilde muligvis en Del af de Bankmisere, vi har oplevet i Fortiden, være undgaaet. Og jeg vil sige, at hvis de Fordringer skal gennemføres, som fra enkelte Sider er stilled med Hensyn til Banklovgivningen, nemlig at Bankerne skal berøves Stempelbegunstigelse, og at Renten skal fikseres, staar det for mig saaledes, at vi i saa Fald hellere maa undvære en Banklov. Jeg er vis paa, at de to Ting vil betyde et saadant Indgreb i hele vort Bankliv, at man aldeles ikke kan overse Rækkevidden deraf, og jeg for mit Vedkommende kan under ingen Omstændigheder gaa med dertil. Hvis man nu heller ikke i Aar faar nogen Lovgivning paa dette Omraade, vil jo fremdeles nogle af Bankerne, navnlig de større, nyde Stempelbegunstigelse, medens de yngre, nye Banker ikke har det. Dette er en Ulighed, som er meget indgribende. Det forekommer mig derfor, at der ikke var Spor af Grund til at gøre Indvending imod, at disse Banker i Fremtiden stilles lige. Jeg tror, at der derigennem vil skabes meget bedre Forhold end dem, vi har i Øjeblikket.

Det var vistnok uheldigt, at der, da denne Sag blev behandlet i Fjor, blev nedsat to Udvalg, eet angaaende Sparekasserne og eet angaaende Bankerne. Jeg vilde tro, at det maaske havde været heldigere, hvis vi den Gang kunde være enedes om eet Udvalg; thi disse to Lovforslag har saa megen Berøring med hinanden, at de vistnok, naar alt kommer til alt, bedst kunde behandles i eet Udvalg.

Jeg skal da tillade mig at anbefale, at disse Lovforslag gennemføres i Aar; jeg synes, vi nu maa have en Ende paa Sagen, vi har behandlet den længe nok. I Fjor var det, som sagt, faktisk saaledes, at hvis udefra kommende Omstændigheder ikke var traadt i Vejen, vilde Forslagene utvivlsomt være gaaet igennem. Jeg nærer grundet Haab om, at det vil lykkes os at gennemføre Sagen, da der er mange Punkter, man er blevet enig om; de store Principspørgsmaal, som skiller, bliver man antagelig heller ikke enig om i Aar, saa maa vi se, om der skabes Flertal for det ene eller det andet. Hermed skal jeg paa det bedste anbefale, at Lovforslagene vedtages i alt væsentligt i den Skikkelse, hvori de er fremsatte af den højtærede Minister.

Schovelin: Der synes at hvile en ret uheldig Skæbne over Behandlingen af dette Banklovforslag. En æret tidligere Taler har gjort opmærksom paa, hvorledes Behandlingen i forrige Samling — man kan vel rolig sige forstyrredes ved Indtrykket af det storpolitiske Optrin, der samme Dag foregik i Landstinget, og i Dag er det gaaet saaledes, at en Lidenskabens Gnist er faldet i Smaasæd og Spidskorn og har lavet en vældig Straaild, saa man har en Følelse af, at Landets Bankvæsen sammenlignet med Spørgsmaalet om Spidskornets og Smaasædens Opfostring til Svin er en ret ligegyldig Ting. Nu er det imidlertid saare langt fra at være et ulykkeligt Tilfælde, ja det har efter min Mening kun været til Gavn, at nærværende Lovforslag om Banker ved Begivenhedernes Magt blev standset sidste Gang. Dette vil maaske ogsaa en Gang blive regnet Tingets Højre til gode saavel som det, at det lykkedes Højre at standse den fordærlige Grundlov. Sagen er nemlig den, at i Mellemtiden har ikke alene vi, men hele Verden haft Løjlighed til at gøre en Række meget betydningsfulde Erfaringer med Hensyn til Bankvæsen, og derfor stiller det sig for mig som ret tvivlsomt, om man uden videre vil kunne gennemføre dette Lovforslag om Banker i den foreliggende Form. Man tør vel endogsaa sige, at alle mulige Bankteorier ligesom er blevet kastet i Smeltedigelen, og at det nu først skal vises sig, hvilke af dem der vil udgaa som det pure Guld og hvilke som Slagger. Navnlig har man faaet Øjnene stærkt op for Betydningen af den seddeludstedende Banks Likviditet og dennes Sammenhæng med Guldbeholdningen. For det første er vel de gamle Erfaringer blevet bekræftet, som gaar i Retning af, at indenfor et Lands Grænser kan Papirpenge særdeles vel holdes i Kurs alene i Kraft af Statens Paabud om, hvad der skal gælde for Penge. Saa snart det derimod gælder Forholdet til Udlandet, viser det sig, i hvor høj Grad det er af Betydning, at Landets Pengevæsen kan baseres paa en tilstrækkelig stor Guldbeholdning. Det er højst lærerigt at se, hvor godt Englands Pengevæsen er stillet under Forhold, hvor i Virkeligheden Bank of Englands Noter er overgulddækkede, og hvor store Vanskeligheder Tysklands Pengevæsen har at kæmpe med ved den uhyre Udstedelse af udækkede Sedler, hvad der har afficeret den internationale Værdi af det tyske Riges Valuta, blandt andet ogsaa overfor vort lille Land. Handelsbalancens Betyd-